

РЕШЕНИЕ

№ 805

гр. София, 12.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8149** по описа за **2020** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Териториална дирекция (ТД) на Националната агенция по приходите (НАП) С., предявена чрез юрк. М. Г., срещу решение от 19.12.2019 г. по нахд № 15537/2018 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 9-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 353158-F397108/15.08.2018 г., издадено от директор на офис „Надежда“ при ТД на НАП С.. С посоченото НП, на [фирма], на основание чл. 355, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лева, за нарушение на чл. 5, ал. 4, т.1 от КСО.

В касационната жалба са наведени доводи за неправилност на обжалваното решение. Оспорва се извода на районния съд за наличие на хипотезата на маловажност по чл.28 ЗАНН. Твърди се, че извършеното нарушение има формален характер и същото се явява довършено със самия факт на осъществяване на изпълнителното деяние чрез бездействие- неподаване в срок на Декларация образец №1 за месец декември 2017г. за осигурени от дружеството два броя лица, без законовата норма да изисква настъпване на определен противоположен резултат извън самото деяние. Сочи се, че извършеното е застрашило обществените отношения, предмет на защита, с достатъчна интензивност, за да се приеме, че същото е

административно нарушение. Моли се за отмяна на въззивното решение и постановяване на ново, с което да бъде потвърдено НП. Претендират се разноски.

Ответникът по касационната жалба – [фирма] не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура взема становище за основателност на жалбата.

Административен съд - София град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в законовия 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, тя е основателна. Налице са основания за отмяна на съдебното решение на районния съд, по съображения, различни от изложените в касационната жалба.

Установява се от съдържанието на АУАН и НП, че на 26.07.2018 г., била извършена проверка на [фирма] в офис „Надежда“ при ТД на НАП С.. Компетентните лица констатирани, че търговецът - осигурител не е подал в ТД на НАП - С. декларация Образец №1 за месец декември 2017г. по чл. 2 от Наредба № Н-8/29.12.2005г. на МФ в законоустановения срок, относно осигурените от него два боря лица, а именно до 25 януари 2018г. Установило се, че от страна на дружеството била подадена декларация образец № 1 за този месец, като с протокол № 22000183101403/24.01.2018 г., декларациите били отхвърлени, и в седемдневен срок от отхвърлянето, от страна на дружеството не била подадена нова декларация. Констатирало се, че [фирма] е подало заявление за обработване на декларация обр. 1 за декември 2017г. на 23.07.2018г., т. е със закъснение от пет месеца и 28 дни.

За да отмени НП, районният съд е приел, че при издаване на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са основание за отмяната им. Посочил е, че са издадени от компетентен орган и съдържат изискуемите реквизити по чл. 57 ЗАНН. Приел е, че извършеното нарушение от страна на дружеството се доказва по безспорен начин, но са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Счел е, че обстоятелствата обосновават наличието на маловажен случай.

Без да коментира обосноваването на горния извод, настоящият касационен състав намира, че в въззивният съд не е изложил в оспореното решение никакви фактически обстоятелства, от значение за формиране на вътрешното му убеждение, не е обективизирал процеса на формиране на своето вътрешно убеждение по фактите и по доказателствата, представени с административно-наказателната преписка, нещо повече – не е изложил в решението си нито едно фактическо установяване, не е посочил и анализирал нито едно доказателство. Предвид изложеното - допуснато е съществено процесуално нарушение по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК с оглед игнориране на принципите на чл.14 и чл. 18 от НПК, довели до нарушаване на правото на защита на наказаното лице. В случая акта на въззивния съд не се основава на задълбочена цялостна оценка на доказателствата по делото.

В конкретната хипотеза съдебното решение на СРС подлежи на касационен контрол по реда на АПК, като касационната инстанция следва да провери съдебния акт въз

основа на фактите, приети за установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение - чл.220 АПК. Непълнотата на мотивите на въззивния съд по посочените въпроси препятства касационната инстанция да осъществи контрол за правилност на съдебното решение, съставлява съществено нарушение на съдопроизводствените правила, касационно основание по чл. 348, ал.1, т. 2 НПК вр. ал.3, т.1 и т.2 от същия кодекс - нарушението е довело до засягане на правото на защита, което налага отмяната на съдебното решение.

Предвид забраната за нови фактически установявания по чл.220 АПК от касационната инстанция, след отмяна на решението делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд, който да изпълни задължението си да обсъди по отделно и в тяхната съвкупност релевантните доказателства, установяваните с тях факти и относимостта им към съставомерността на вмененото нарушение, да извърши дължимия правен анализ и да мотивира произнасянето си по същество, като обсъди и възраженията на въззиваемата страна и възраженията на жалбоподателя.

По въпроса за разноските следва да се произнесе съдът при новото разглеждане на делото.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 и чл. 222, ал.2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 19.12.2019г. по н.а.х.д. № 15537/2018г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9- ти състав,

ВРЪЩА делото на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг съдебен състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.